

عنوان مقاله:

حل اختلافات شیعیان درباره اسماء و صفات الهی بر پایه روایات الکافی

محل انتشار:

پژوهشنامه کلام تطبیقی شیعه، دوره 2، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

اسماعیل اثباتی - گروه فلسفه و کلام دانشکده الهیات دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

شیخ کلینی در عصر غیبت صغری و همزمان با اوج گیری شبهات علیه امامیه به نگارش کتاب کافی اقدام کرد. بسیاری از شبهات مطرح شده علیه امامیه مربوط به اسماء و صفات الهی بود. شیخ کلینی با گزینش روایات و درج آنها در کتاب کافی علاوه بر ارائه تصویری از باورهای شیعیان تلاش کرد به اختلافات موجود در بین امامیه پایان داده و شبهات مخالفان را نیز پاسخ گوید. بررسی روایات کافی نشان می دهد شیخ کلینی قائل به تفکیک بین اسم و مسمی، توقیفی بودن اسماء الهی و جواز شیء نامیدن خدا است. او معیاری برای تفکیک صفات ذات از فعل ارائه کرده و اراده را در زمره صفات فعل الهی جای داده است. به شدت با نظریه تشبیه و تجسیم مخالفت ورزیده و همزمان با تاکید بر اشتراک معنوی صفات الهی و صفات مخلوقین به تفاوت های کاربرد این صفات در باره خدا و مخلوقات توجه کرده است. در پاره ای از صفات الهی مانند صفات خبری نیز از نظریه تاویل حمایت کرده و معنای ظاهری آیات را رد کرده است.

کلمات کلیدی:

اسماء و صفات الهی، شیخ کلینی، الکافی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1455901>

